

[K. B. Andersen.]

at sætte en stopper for denne omgåelse af radiospredningsloven.

Der er dog én form for programvirksomhed fra piratsenderens side i de sidste dage, jeg vil drage ind her, fordi den tjener til at stille Radio Mercurs virksomhed i relief. Jeg tænker på den rent politiske virksomhed, denne private sender har taget op gennem den energi, hvormed den har kastet sig ind i debatten om det lovforslag, tinget her behandler. Det er jo en ganske stærk udfordring til den almindelige velanstændighed, at en sender af denne art søger at skabe folkestemning for sin bevarelse på tværs af loven og oven i købet med argumenter, der ikke kan stå for en nøjere prøvelse. Det er en stærk spøg, at Mercur i disse dage er ved — om jeg så må sige: fra oven — at organisere folkehyldest i form af en lytterorganisation. Det er i alle tilfælde ikke-demokratiske organisationer, der skabes på den vis. At det virkelig er Radio Mercur som forretning, der står bag denne organisation, gav Vagn Jensen fra Radio Mercur klart udtryk for i en samtale, der er gengivet i Berlingske Tidende for mandag den 9. ds. Det hedder her bl. a. — idet jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Vi har her indtil søndag aften fået 24.000 medlemmer af lytterforeningen, men jeg skylder at sige, at vi slet ikke er blevet færdige med optællingen af de indkomne meddelelser, så der ligger nok et par tusinde uoptalte her på kontoret. Personalet kan slet ikke klare arbejdet alene, og vi har måttet hente hjælp hos Studenternes Babysitterorganisation“ — jeg gentager: Studenternes Babysitterorganisation — „der har sendt assistance til at tage imod telefonindmeldelserne.“

Det faderskab kan forretningen Mercur ikke løbe fra. Om det er tilfældigt, at man som assistance ved indrulleringen har hidkaldt babysittere, skal jeg ikke komme ind på; men mon ikke en del af de 24.000, eller hvor mange babysitterne nu har trukket i land eller rettere om bord, ved nærmere overvejelse vil finde ud af, at det dog vist er ret enestående, at en privat forretning på denne måde selv opbygger sit folke- og aktionærværn, mon ikke de vil komme til besindelse og melde fra igen? Jeg tror det.

Hvor sætter forretningen Mercur og dens bagmænd sin næste foreningsdannende indsats ind, hvis denne form for organisering af øjebliksstemninger får den ønskede succes?

Mit parti kan fuldt ud tilsige den højtærede minister en velvillig behandling af dette forslag, der som allerede sagt har med standsning af piratvirksomhed og ikke med programprincipper eller frihedsbegreber at gøre. Og der er da al grund til at tro, at forslaget vil få bred tilslutning her i tinget. Vi plejer jo ikke at anvende folketinget til at holde hånden over omgåelse af lovgivningen. Det må stadig gælde, at lov er lov, og lov skal holdes.

Nogle vil sige, at det er ikke en populær sag, vi her, om jeg så må sige, går om bord i, men det kan jo ikke være afgørende. Hvis vi mener, det er oplagt rigtigt, så må arbejdet gøres alligevel. Mit parti kan helhjertet give tilslutning til Nordisk Råds ønske om at bringe disse piratsendertilstande til ophør. Principperne for radiospredningen kan vi vende tilbage til under næste punkt på tingets dagsorden.

Harald Nielsen: I modsætning til den ærede ordfører for socialdemokratiet kan jeg ikke erklære mig tilfreds med, at de to lovforslag, der i dag er til behandling, og som vedrører radiofoniforhold, skal behandles hver for sig. Jeg mener, at det venstre-konservative lovforslag er affødt af trafikministerens lovforslag, og det havde været naturligt og rimeligt at behandle dem under ét, ligesom det havde været naturligt og rimeligt, at de var blevet viderebehandlet under ét i ét udvalg, men der er altså nogen, der har ønsket, at det skulle være anderledes, og det er vi jo nødt til at bøje os for.

Jeg skal derfor bestræbe mig for i min første tale at holde mig til den højtærede trafikministers lovforslag, der som allerede bekendt går ud på at gøre det strafbart at støtte Radio Mercur eller tilsvarende radiospredningsstationer materielt, at gøre det strafbart at støtte dem økonomisk eller personligt, at gøre det strafbart at medvirke ved sådanne stationers programproduktion og at gøre det strafbart at reklamere ved sådanne stationers hjælp. Den højtærede trafikminister begrundede dette, som jeg synes, noget drastiske indgreb, der gør